

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-7Sa/8/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1023200094
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Korčeková
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2023:1023200094.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Korčekovou, v právnej veci žalobcu: A. A. B., nar. dňa 20.04.1966, štátna príslušnosť Ruská federatívna republika, číslo cestovného dokladu XX XXXXXXX, bytom C. XXX/XX, D., naposledy Útvar policajného zaistenia pre cudzincov Medveďov, zastúpeného: JUDr. Ján Polák, advokát, so sídlom Miletičova 64, Bratislava, proti žalovanému: Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, so sídlom Krížna 44, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: PPZ-HCP-BA2-2022/043933-011 zo dňa 06.12.2022, takto

rozhodol:

I. Súd rozhodnutie žalovaného Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Bratislava č. p.: PPZ-HCP-BA2-2022/043933-011 zo dňa 06.12.2022, ako aj rozhodnutie Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru Nitra, č. p.: PPZ-HCP-BA11-16-013/2022-AV zo dňa 18.05.2022 o administratívnom vyhostení žalobcu A. A. B., číslo cestovného dokladu XX XXXXXXX, zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

II. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

I.
Správna žaloba

1. Žalobou zo dňa 18.01.2023, doručenou Krajskému súdu v Bratislave dňa 20.01.2023, sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: PPZ-HCP-BA2-2022/043933-011 zo dňa 06.12.2022 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“), ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu podané proti rozhodnutiu prvostupňového orgánu č. p.: PPZ-HCP-BA11-16-013/2022-AV zo dňa 18.05.2022 vo veci administratívneho vyhostenia žalobcu podľa ustanovenia § 82 ods. 2 písm. a) zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o pobyte cudzincov“) a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Žalobným návrhom sa žalobca domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného (ako i rozhodnutia orgánu verejnej správy prvého stupňa), vrátenia veci orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie a priznania práva na úplnú náhradu vzniknutých trov konania voči žalovanému.

2. Žalobca v žalobe uviedol, že na územie SR prišiel v roku 1991 za účelom štúdia na VŠP v Nitre, ktoré riadne ukončil a získal titulu inžinier. Zdržoval sa tu v súlade s udeleným a viackrát predĺženým prechodným pobytom za účelom štúdia. Zoznámil sa s občiankou SR E. B. (ďalej ako „manželka“), s ktorou 11. novembra 2000 uzavrel manželstvo. Spolu s manželkou nadobudli výstavbou nehnuteľnosť – RD v Nitre na adrese C. XX, D., v ktorej býval a zdržiaval sa až do dňa 18.05.2022 (deň zaistenia) a

to na základe udeleného trvalého pobytu. Manželka mala z predchádzajúceho vzťahu dve deti – syna E. B. a dcéru F. C., G. B., s ktorými má žalobca vybudovaný hlboký citový vzťah a deti ho vnímajú ako vlastného otca. Dcéra F. žije so žalobcom a jeho manželkou v ich spoločnej domácnosti spolu so svojimi maloletými deťmi (4 a 2 roky), ktoré žalobcu považujú za svojho starého otca a oslovujú ho dedo. Finančné prostriedky si žalobca zaobstarával legálnou činnosťou, je spoločníkom v troch obchodných spoločnostiach typu s.r.o. a jednej typu SE. Spoločnosti sa zaoberajú väčšinou dovozom stavebných materiálov (drevo, vybavenie domácností a pod.). Jeho koníčkom je rybolov a revírom, kde trávi čas je štrkovisko Komjatice. Lieči si srdce a obličky a na Slovensku má svojich lekárov. Nebol nikdy uznaný vinným zo žiadneho trestného činu a nemá ani informáciu o tom, že by bol z takéhoto konania niekedy orgánmi činnými v trestnom konaní podozrievaný. Žalobca tvrdil, že na Slovensku sa legálne zdržiaval nepretržite od roku 1991, má tu vybudované pevné rodinné, pracovné, priateľské a spoločenské väzby, ovláda plynule slovenský jazyk a žije usporiadaným rodinným a spoločenským životom, rešpektujúc právne normy SR a EÚ. Žalobca popieral, že by sa dopúšťal akéhokoľvek konania, ktoré by zakladalo dôvod na jeho administratívne vyhostenie.

3. Ďalej žalobca uviedol, že dňa 18.5.2022 v ranných hodinách ho predviedla hliadka PZ na oddelenie cudzineckej polície Nitra a v tohtožný deň Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru v Nitre (ďalej aj „správny orgán“), Rozhodnutím č. PPZ-HCP-BA11-16-013/2022-AV zo dňa 18.05.2022 (ďalej aj „rozhodnutie I. stupňa“) v zmysle § 82 ods. 2 písm. a/ zákona 404/2011 Z. z. (ďalej aj „zákon o pobyte cudzincov“) administratívne vyhostil žalobcu z územia SR na územie RFR v zmysle § 77 ods. 1 tretej vety zákona o pobyte cudzincov. Správny orgán súčasne vydal i rozhodnutie, ktorým účastníka konania podľa § 88 ods. 1 písm. b/ zákona o pobyte cudzincov zaistil a umiestnil do zariadenia v Medveďove a neskôr ešte 2x rozhodol o predĺžení zaistenia. Vo veci zaistenia konštatoval KS v BA tromi rozsudkami nezákonnosť postupu správneho orgánu. Dňa 22.07.2022 zamietol NSS SR kasačnú sťažnosť správneho orgánu voči rozsudku KS BA, ktorým tento o. i. nariadil prepustiť žalobcu zo zaistenia. Dňa 21.07.2022 ale správny orgán realizoval výkon vyhostenia a deportoval žalobcu z územia SR na neznáme miesto bez toho, aby o tom informoval príbuzných a právneho zástupcu žalobcu. Neskôr manželka žalobcu zistila, že žalobcu vyviezli do Poľska, odtiaľ do Kaliningradu a v súčasnosti by sa mal nachádzať v Moskve. Žalobca podal ešte dňa 26.5.2022 voči rozhodnutiu I. stupňa odvolanie. Žalovaný ostal (s výnimkou jedného procesného úkonu) nečinný. Žalobca sa preto prostredníctvom PZ domáhal na prokuratúre zjednaní nápravy a odstránenia nečinnosti. Žalovaný napokon po viac ako polročnej nečinnosti odvolanie zamietol dňa 06.12.2022 rozhodnutím č. p.: PPZ-HCP-BA2-2022/043933-011, ktoré doručil PZ žalobcu dňa 20.12.2022 (ďalej aj „rozhodnutie II. stupňa“). Žalobca vo svojom odvolaní vytkol rozhodnutiu I. stupňa nezákonnosť. Správny orgán vyhostil žalobcu z dôvodu, že predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok (§ 82 ods. 2 písm. a/ zák. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov) avšak jediným podkladom pre takýto skutkový záver bola utajovaná písomnosť (pôvodca je Odbor riadenia kriminálnych analýz Prezídia PZ) so stupňom utajenia „Vyhradené“, evidovaná pod č.: PPZ-RKA-2022/143-004-V zo dňa 05.05.2022, uložená na Úrade hraničnej a cudzineckej polície Prezídia PZ (ďalej aj „utajovaná písomnosť“). Keďže správny orgán utajenú písomnosť žalobcovi a ani jeho PZ, napriek ich žiadosti, nesprístupnil a jej obsah neoznámil, nemal žalobca nijakú možnosť účinnej obrany a reálneho uplatnenia esenciálneho procesného práva účastníka správneho konania (predovšetkým možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia vyjadril k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, navrhol jeho doplnenie a prispel tak k spoľahlivo zistenému stavu veci). Odopretie tohto práva účastníkovi konania má za následok porušenie práva na poskytnutie inej právnej ochrany podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a jedná sa o jeden z pilierov zákonnosti administratívneho konania, ktorý vyvažuje postavenie účastníka konania oproti mocenskému postaveniu správneho orgánu, ktorý z titulu verejnej moci danej mu zákonom vedie a ovláda konanie. Podľa ustálenej judikatúry je už samotné odňatie práva na oboznámenie sa s podkladom rozhodnutia dôvodom na zrušenie rozhodnutia a vrátenie na ďalšie konanie, aj keď by rozhodnutie vo veci bolo inak vecne správne. Vecnej správnosti a iným vadám rozhodnutia a konania sa ale žalobca nemohol bližšie venovať práve z dôvodu porušenia základných procesných práv. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 8/2016 z 12. decembra 2018.

4. Ďalej žalobca v žalobe poukázal na to, že správny orgán predložil žalovanému odvolanie až po tom, čo sa bol PZ žalobcu osobne informovať u žalovaného na lehotu, v ktorej bude žalovaný o odvolaní rozhodovať. Odovzdanie odvolania žalovanému tak trvalo správne orgánu viac ako jeden mesiac. Až dňa 19.09.2022 následne umožnil žalovaný, aby sa PZ žalobcu oboznámil s utajovanou písomnosťou. PZ žalobcu po nahliadnutí zistil, že obsah dokumentu je z veľkej časti prekrytý čiernou farbou a text

je nečitateľný. To znamená, že PZ žalobcu sa nemal možnosť oboznámiť s celým dokumentom a to napriek tomu, že podpísal vyhlásenie o mlčanlivosti. Časť textu, ktorú bolo možné čítať, ale ničím neodôvodňovala záver o vážnej hrozbe pre bezpečnosť štátu alebo pre verejný poriadok konaním žalobcu. Z prístupných skutkových okolností dokumentu vyplývalo len to, žalobca mal pôsobiť v nejakej obchodnej spoločnosti s nejakou inou osobou a táto iná osoba je údajne podozrivá z pôsobenia v inom subjekte, ktorý je zapojený do činnosti, podstata ktorej spočíva v akomsi medzistupni pri obchodovaní s tovarom, ktorý slúži alebo môže slúžiť na výrobu nebezpečných komodít. Okrem toho mal žalobca v nejakej obchodnej spoločnosti kde pôsobil, vyberať v hotovosti v nejakých intervaloch finančné prostriedky v nejakých sumách. Dňa 11.10.2022 vyzval žalovaný PZ žalobcu na vyjadrenie sa v zmysle § 33 ods. 2 Správneho poriadku. PZ žalobcu sa vyjadril a upozornil na to, že sprístupnená časť informácie neobsahuje žiadne konkrétne údaje, skutočnosti, mená, udalosti a ani k tomu sa viažuce časové údaje, ktoré by preukazovali angažovanosť žalobcu na akejkoľvek nelegálnej činnosti a nie je ani podložená žiadnym dôkazom, ktorý by umožnil overiť jej pravdivosť - je to operatívna ničím nepreukázaná informácia, ako aj na to, že po zaistení žalobcu a jeho umiestnení do zariadenia, bol deportovaný mimo územie SR ešte skôr, ako mal jeho PZ možnosť oboznámiť sa s fragmentom utajovanej informácie a na tom základe absolvovať poradu s klientom.

5. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia správneho orgánu, ktorý síce citoval vyjadrenie žalobcu ale s jeho argumentáciou a námietkami sa nijako nevysporiadal, je zjavná, rovnako ako je zjavná aj nepreskúmateľnosť dôvodov, ktoré viedli správny orgán k tak závažnému opatreniu, ako je vyhostenie žalobcu a zákaz vstupu na 10 rokov. Aj žalovaný pracne memoroval vo svojom rozhodnutí obsah odvolania žalobcu, ale s jeho argumentáciou a námietkami sa taktiež nevysporiadal. Ani z rozhodnutia I. stupňa a ani z rozhodnutia žalovaného nevyplýva, ktorý zo štyroch výrokov rozhodnutia I. stupňa je výsledkom správnej úvahy správneho orgánu, a aké iné z právne prijateľných rozhodnutí, prichádzalo v medziach zákona ešte do úvahy a prečo k takémuto inému právne prijateľnému rozhodnutiu správny orgán nepristúpil. Žalobcovi nemohlo byť z rozsiahleho, ale čo do dôvodov bezobsažného rozhodnutia I. stupňa, zrejmé, kde správny orgán aplikoval správnu úvahu a ani to, na základe akých konkrétnych vecných dôvodov sa zakladá obava, že žalobca predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok. V dôsledku tohto pochybenia správny orgán nielenže zaťažil svoje rozhodnutie vadou spočívajúcou v tom, že jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, ale zároveň žalobcovi odňal možnosť relevantne sa brániť skutočnostiam obsiahnutým v utajenej informácii. Odňatie práva žalobcu na oboznámenie sa s podkladom rozhodnutia I. stupňa ako vadu spočívajúcu v podstatnom porušení ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, potvrdil napokon aj sám žalovaný, ktorý sa formálne o nápravu tejto vady pokúsil tým, že umožnil právnenému zástupcovi žalobcu nahliadnutie do spisu v odvolacom konaní, avšak až v čase, kedy bol už žalobca mimo dosah spisu a mimo dosah právneho zástupcu. V takejto situácii je záver žalovaného o zákonnosti a dostatočnom odôvodnení rozhodnutia I. stupňa vecne nesprávny a rozhodnutie žalovaného je taktiež nepreskúmateľné a v rozpore s § 46 a 47 ods. 3 správneho poriadku. Nie je zrejmé, ktorá z hypotéz právnej normy bola naplnená a teda či sa jedná o vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu alebo sa jedná o vážnu hrozbu pre verejný poriadok. Aj tu preto trpí rozhodnutie I. stupňa vadou nepreskúmateľnosti a súčasne nesprávnym právnym posúdením veci. Z takejto úvahy žalovaného vyplýva, že žalovaný nesprávne zamieňa procesné postavenia právneho zástupcu žalobcu a žalobcu samotného. Obsah utajovanej informácie predstavuje v prejednávanej veci skutkový základ rozhodnutia a takto zistenému skutkovému základu môže vecne oponovať alebo ho korigovať výlučne žalobca ako účastník konania a nie jeho právny zástupca, ktorý má možnosť v skutkových otázkach len tlmočiť poznatky a postoje žalovaného, nie ich nahrádzať vlastnými. O túto možnosť žalobcu ale pripravil ako prvý správny orgán tým, že ho najskôr nezákonne zaistil a v rozpore so zákonom neumožnil oboznámiť sa s utajovanou informáciou (nezákonnosť bola judikovaná 4 rozsudkami) a následne aj žalovaný tým, že vo veci v zákonnej lehote nerozhodol, ostal nečinný a informáciu sprístupnil až v čase, kedy sa už žalobca nenachádzal na území SR, kontakt s jeho advokátom bol prerušený a možnosť vecnej argumentácie a obrany sa zmarila. Aj KS v BA ako správny súd už v rozsudku 8Sa/64/2022 (zaistenie žalobcu) poznamenáva, že ak vo vyšetrovacej činnosti Odboru riadenia kriminálnych analýz Prezídia Policajného zboru došlo k zisteniu informácie, ktorá by mohla indikovať nebezpečnosť žalobcu pre Slovenskú republiku, mala mu byť už aj vzhľadom na stupeň utajenia „Vyhradené“, sprístupnená, mal s ňou byť konfrontovaný a mal mať možnosť sa k nej vyjadriť, ozrejmiť ju, prípadne ju vyvrátiť. Východisko žalovaného, že žalobca sa mohol relevantne brániť preto, lebo jeho advokátovi sprístupnil žalovaný fragment utajovanej informácie v čase, kedy už nebol žalobca s advokátom v kontakte, je celkom zjavné

nesprávne, znamená podstatné porušenie ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy a vedie k vade spočívajúcej v nedostatočne zistenom skutkovom stave pre riadne posúdenie veci.

6. Žalobca ďalej uviedol, že rozporuje podozrenie, že v jeho osobe sa jedná o prípad odôvodňujúci obavu o bezpečnosť štátu. Ani správny orgán ani žalovaný nijako nevyhodnotili situáciu, v ktorej sa žalobca nachádzal a síce, že žije na území SR legálne viac ako 30 rokov, disponuje vlastnou nehnuteľnosťou, finančnými prostriedkami, rodinným zázemím, spoločenskými a pracovnými väzbami. Žalobca mal za to, že obidve napadnuté rozhodnutia vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci, sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na riadne posúdenie veci, skutkový stav, ktorý vzali orgány za základ napadnutého rozhodnutia, je v rozpore s administratívnym spisom a nemá tam oporu a došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré malo za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej, čím sú naplnené dôvody pre zrušenie oboch rozhodnutí - správneho orgánu aj žalovaného tak, ako to má na mysli § 191 ods. 1 písm. c) až g/ SSP.

II.

Vyjadrenie žalovaného

7. Dňa 27.01.2023 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného k žalobe, v ktorej žalovaný popísal priebeh administratívneho konania, obsah rozhodnutia I. stupňa, odvolania žalobcu voči nemu a tiež citoval napadnuté rozhodnutie II. stupňa. Ďalej uviedol, že zo skutočností, ktoré uviedol správny orgán v rozhodnutí je zrejmé, že dôvody, ktoré predchádzali vydaniu rozhodnutia o administratívnom vyhostení žalobcu a uložení zákazu vstupu žalobcu naďalej pretrvávajú. Právo k sprístupneniu utajovanej písomnosti osobe žalobcu a jeho splnomocnenému zástupcovi nebolo odopreté. O tom, v ktorej časti a veľkosti textu sa môže splnomocnený zástupca žalobcu oboznámiť, rozhodol pôvodca utajovanej písomnosti. Právo žalobcu na rodinný život bolo v tomto prípade obmedzené v záujme legitímneho cieľa, ktorým je ohrozenie bezpečnosti štátu, a uprednostnenie tohto práva pri aplikácii testu proporcionality je dôležitejšie, ako právo na ochranu rodiny, súkromia a práv žalobcu. To, že žalobca ohrozuje bezpečnosť štátu, má správny orgán a žalovaný za preukázané získanou informáciou utajovaného charakteru so stupňom utajenia „vyhradené“ vedenou pod č. p. PPZ-RKA-2022/143-004-V zo dňa 05.05.2022. Správny orgán a žalovaný riadne zvažovali vyváženosť záujmu verejnosti a ochrany práv väčšiny obyvateľov SR v protiklade s ochranou práv na rodinný život žalobcu. Rozhodnutie správneho orgánu v danom prípade predstavuje zásah do práva na rodinný život žalobcu, avšak týchto práv ho nezbavuje a žalobca má možnosť využívať tieto práva inou formou. Zásah do rodinného života žalobcu je v tomto prípade legitímny a v súlade so zákonom, nakoľko žalobca ohrozuje bezpečnosť štátu. Nie je v kompetencii správneho orgánu ani žalovaného zasahovať do činnosti Odboru riadenia kriminálnych analýz Prezídia policajného zboru k spôsobu získania spravodajských informácií, taktiež správny orgán ani žalovaný nemajú dôvod spochybňovať relevantnosť a pravdivosť týchto informácií získaných k žalobcovi. Ak by bola utajovaná skutočnosť zverejnená, došlo by zo strany správneho orgánu a žalovaného k porušeniu predpisov na úseku ochrany utajovaných skutočností. Žalovaný trval na tom, že žalobca bol administratívne vyhostený účelne, vecne, právne, dôvodne a nie svojvoľne a arbitrárne v rozpore s čl. 5 ods. 1 písm. f) Dohovoru. Žalobou napadnuté rozhodnutia boli vydané v súlade so zákonom o pobyte cudzincov, ako aj v súlade so zák. č. 71/1967 Zb. Žalovaný preto navrhol správnu žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

III.

Administratívne konanie a napadnuté rozhodnutie

8. Podľa Úradného záznamu zo dňa 13.05.2022 sa dňa 13.05.2022 riaditeľ Oddelenia cudzineckej polície PZ Nitra oboznámil s utajovanou písomnosťou stupňa utajenia „vyhradené“, ktorej pôvodcom je Odbor riadenia kriminálnych analýz Prezídia PZ, evidovanou pod č. PPZ-RKA-2022/143-004-V zo dňa 05.05.2022 k žalobcovi, uloženou na Úrade hraničnej a cudzineckej polície Prezídia PZ. Z uvedenej písomnosti vyplýva, že v prípade žalobcu odporúča postup podľa ust. § 82 ods. 2 písm. a) zák. č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov, nakoľko predstavuje bezpečnostné riziko pre Slovenskú republiku.

Na základe tejto informácie bol dňa 18.05.2022 žalobca predvedený podľa § 79 ods. 1 zák. č. 404/2011 Z. z.

9. Dňa 18.05.2022 bola so žalobcom spísaná Zápisnica o podaní vyjadrenia, kde žalobcovi bolo oznámené začatie konanie vo veci administratívneho vyhostenia, ako aj konanie vo veci zaistenia. Žalobca uviedol, že si nie je vedomý žiadnej okolnosti, ktorá by mohla viesť k záveru, že on alebo ktokoľvek z jeho blízkych by mohol predstavovať bezpečnostné riziko pre Slovenskú republiku. Vylúčil, že by mohol takéto riziko predstavovať a poukázal na to, že sa na Slovensku zdržiava 30 rokov legálne bez porušovania právnych noriem SR, pričom si na Slovensku vybudoval rodinné väzby, pracovné vzťahy a okruh priateľov. Uviedol, že on ani jeho právny zástupca nemali možnosť oboznámiť sa so skutočnosťami, ktoré videli k začatiu tohto konania a žiadal o sprístupnenie utajovanej časti spisu.

10. Rozhodnutím zo dňa 18.05.2022, č. p. PPZ-HCP-BA11-16-013/2022-AV Oddelenie cudzineckej polície PZ Nitra rozhodlo podľa § 82 ods. 2 písm. a) zákona o pobyte cudzincov o administratívnom vyhostení žalobcu z územia SR na územie Ruskej federatívnej republiky podľa § 77 ods. 1 tretej vety zákona o pobyte cudzincov. Zároveň podľa § 82 ods. 3 písm. a) zákona o pobyte cudzincov uložilo žalobcovi zákaz vstupu na územie SR a všetkých členských štátov na dobu 10 rokov. Podľa § 83 ods. 2 písm. c) zákona o pobyte cudzincov v rozhodnutí nebola určená lehota na vycestovanie a podľa § 55 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. bol vylúčený odkladný účinok odvolania proti rozhodnutiu. V odôvodnení rozhodnutia bolo uvedené, že účastník konania, resp. jeho právny zástupca môže požiadať pôvodcu utajovanej písomnosti o oboznámenie sa s jej obsahom. Dňa 18.05.2022 správny orgán začal konanie vo veci administratívneho vyhostenia účastníka konania podľa § 82 ods. 2 písm. a) zákona o pobyte cudzincov. Účastník konania bol správnym orgánom podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku vyzvaný, aby sa k predmetnej veci vyjadril v zápisnici o vyjadrení účastníka konania podľa § 22 ods. 1 správneho poriadku. V predmetnej zápisnici účastník konania, okrem iného uviedol, že si nie je vedomý žiadnej okolnosti, ktorá by mohla viesť k záveru, že by mohol predstavovať riziko pre Slovensko. Na Slovensku sa zdržiava tridsať rokov legálne, bez porušovania právnych noriem Slovenskej republiky. Má vybudované rodinné väzby, pracovné vzťahy a okruh priateľov a spôsob života sa nijako nevymyká spôsobu života bežnej Slovenskej rodiny. Na Slovensku uzatvoril manželstvo s občiankou Slovenskej republiky dňa 11.11.2000, s ktorom žije do dnes a tiež s deťmi E. B. a F. C. G. B.. Počas trvania manželstva nadobudol rodinný dom na ulici Šúdolská 47, Nitra. Následne bol účastník konania v zápisnici o vyjadrení účastníka konania vyzvaný podľa § 120 ods. 7 zákona o pobyte cudzincov pred vydaním rozhodnutia aby sa vyjadril k podkladom rozhodnutia, spôsobu ich zistenia a navrhnuť ich doplnenie, pričom uviedol, že vzhľadom k tomu, že ani on, ani jeho právny zástupca sa zatiaľ nemali možnosť oboznámiť so skutočnosťami, ktoré viedli k začatiu tohto konania, nevie čo by mohol v tejto chvíli uviesť a vyhradzuje si právo po oboznámení sa s týmito skutočnosťami sa vyjadríť, prípadne predložiť dôkazy, a to či už v rámci konania na prvom stupni alebo v rámci použitia opravných prostriedkov, pričom toto svoje právo opiera o § 120 ods. 7 zákona o pobyte cudzincov. Na základe uvedených skutočností mal správny orgán dostatočne preukázané, že účastník konania svojím konaním naplnil skutkovú podstatu ustanovenia podľa § 82 ods. 2 písm. a) zákona o pobyte cudzincov tým, že predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok, čoho dôkazom je úradný záznam o oboznámení sa s utajovanou písomnosťou, ktorý je evidovaný pod č. PPZ-HCP-BA11-16/2022-AV zo dňa 13.05.2022.

11. Ďalej bolo v odôvodnení rozhodnutia uvedené, že správny orgán sa počas konania o administratívnom vyhostení dostatočne zaoberal súkromným a rodinným životom účastníka konania a prihliadal na čl. 8 Dohovoru a má za to, že svojím rozhodnutím neporušuje ustanovenia čl. 8 Dohovoru, nakoľko do práva chráneného uvedeným článkom možno podľa čl. 8 ods. 2 Dohovoru zasahovať, ak je to v súlade so zákonom a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti. Podľa vyjadrenia účastníka konania, má na území Slovenskej republiky trvalý pobyt na neobmedzený čas. Celkovo sa legálne na Slovensku zdržiava od 01.09.1991. Na Slovensku uzatvoril manželstvo s občiankou Slovenskej republiky dňa 11.11.2000, s ktorom spolu žije do dnes, rovnako ako aj deťmi E. B. a F. C. G. B.. Počas trvania manželstva nadobudol rodinný dom na ulici Šúdolská 47, Nitra. Správny orgán preskúmal existenciu prekážok administratívneho vyhostenia podľa § 81 ods. 1, 2 a ods. 4 zákona o pobyte cudzincov, a to podľa každého odseku zvlášť a konštatoval, že nezistil prekážky administratívneho vyhostenia, čo bolo potvrdené taktiež vyjadrením účastníka konania v zápisnici o podaní vyjadrenia. Účastník konania v predmetnej zápisnici neuviedol žiadny dôvod brániaci jeho administratívneho vyhosteniu na územie domovského štátu. Z uvedených skutočností vyplýva, že neexistujú prekážky administratívneho vyhostenia účastníka konania na území domovského štátu. Správny orgán taktiež preskúmal existenciu prekážok administratívneho vyhostenia podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a to článku 3 a 8 pričom konštatoval, že

nezistil dôvody brániace vyhosteniu účastníka konania. Správny orgán vychádzal z vyjadrení účastníka konania uvedených v zápisnici o vyjadrení účastníka konania, v ktorej účastník konania uviedol, že jeho vyhostením bude dotknutý jeho rodinný a ani súkromný život. Správny orgán koná vo veci administratívneho vyhostenia podľa § 82 ods. 2 písm. a) zákona o pobyte cudzincov účastníka konania, ktorý predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť krajiny a z uvedeného dôvodu nie je možné rešpektovať súkromný život účastníka konania nakoľko je to v záujme spoločnosti a v súlade so zákonom a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej a verejnej bezpečnosti. V danom prípade ide o záujem spoločnosti, ktorý treba v danom prípade nadradiť záujmu jednotlivca. Z uvedeného je zrejmé, že neboli zistené a preukázané také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali rešpektovať súkromný a rodinný život účastníka konania v zmysle článku 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Rozhodnutie bolo právnenému zástupcovi žalobcu doručené dňa 18.05.2022. Žalobca podal dňa 26.05.2022 proti rozhodnutiu odvolanie.

12. Rozhodnutím zo dňa 18.05.2022, č. p. PPZ-HCP-BA11-16-017/2022-AV, Oddelenie cudzineckej polície PZ Nitra za účelom výkonu administratívneho vyhostenia zaistilo žalobcu najviac do 18.06.2022. Rozsudkom zo dňa 08.06.2022, č. k. 8Sa/42/2022-25 Krajský súd v Bratislave toto rozhodnutie zrušil a nariadil bezodkladne žalobcu prepustiť zo zaistenia. V odôvodnení rozsudku okrem iného uviedol, že ak vo vyšetrovacej činnosti Odboru riadenia kriminálnych analýz Prezídia Policajného zboru došlo k zisteniu informácie, ktorá by mohla indikovať nebezpečnosť žalobcu pre Slovenskú republiku, mala mu byť už aj vzhľadom na stupeň utajenia „Vyhradené“, sprístupnená, mal s ňou byť konfrontovaný a mal mať možnosť sa k nej vyjadriť, ozrejmiť ju, prípadne ju vyvrátiť. Najvyšší správny súd SR rozsudkom zo dňa 22.07.2022, sp. zn. 1Sak/12/2022 zamietol kasačnú sťažnosť žalovaného. V odôvodnení rozsudku okrem iného uviedol, že mal zo súdneho a administratívneho spisu preukázanú čitateľnú a prehľadnú cudzineckú históriu žalobcu, ktorý sa na území SR dlhoročne zdržiava legálne, zo spisu nevyplýva, že by mal žalobca akékoľvek problémy so zákonom a záväzkami voči SR (daňové, colné povinnosti atď.), či s plnením povinností na úseku pobytu cudzinca. Na území SR je riadne pracovne, podnikateľsky aj spoločensky integrovaný, preto kasačnému súdu nie je zrejmé, ako by mal na území SR ohrozovať bezpečnosť, ak sa tu doteraz dlhodobo a bezproblémovo zdržiaval po dobu 30 rokov. Túto úvahu je sťažovateľ povinný v odôvodnení rozhodnutia o zaistení riadne odôvodniť. Kasačný súd tiež ozrejml rozhodovacia činnosť európskych súdov v prípade, ak jediným podkladom pre rozhodnutie je utajovaná informácia, s obsahom ktorej žalobca nebol oboznámený. Aj keď právo na prístup k podkladom v spise nie je právom absolútnym a v správnom ako aj súdnom konaní môžu existovať protichodné záujmy, ktoré je potrebné vyvažovať (ochrana národnej bezpečnosti) k právam cudzinca, obmedzenia možnosti procesnej ochrany cudzinca však nesmú zasiahnuť do samotnej podstaty práv chránených v článku 1 Protokolu č. 7 k Dohovoru. Ak teda dôjde k obmedzeniam, cudzincovi musí byť daná účinná možnosť predložiť dôvody proti správnenému rozhodnutiu, resp. musí byť chránený pred svojvôľou. Iba obmedzenia, ktoré budú riadne odôvodnené a dostatočne kompenzované, môžu obstáť (E. a E. proti Rumunsku, §§ 130 - 133; porov. tiež nadväzujúcu judikatúru, napr. rozsudok ESĽP z 09.03.2021, Hassine proti Rumunsku, sťažnosť č. 36328/13). Hoci podľa okolností môže byť cudzincovi odoprené právo na prístup k utajeným materiálom, neznamená to, že mu správny orgán neoznami vôbec nič. Správne orgány musia informovať cudzincov aspoň o podstate vznesených obvinení („substance of the accusations“, „la substance des reproches“, pozri E. a E. proti Rumunsku, § 151, porov. § 153 tamtiež). Rovnako judikatúra Súdneho dvora Európskej únie (rozsudok veľkej komory SDEÚ zo 4. 6. 2013, ZZ, C-300/11) vyžaduje, aby cudzinec bol oboznámený aspoň s podstatou dôvodov (angl. „the essence of the grounds“, franc. „la substance des motifs“), na základe ktorých štát voči cudzincovi vykonal nejaké opatrenia, ako je napr. ukončenie pobytového titulu alebo odopretie vstupu.

13. Rozhodnutím zo dňa 17.06.2022, č. p. PPZ-HCP-BA11-16-033/2022-AV, Oddelenie cudzineckej polície PZ Nitra predĺžilo lehotu zaistenia žalobcu na nevyhnutne potrebný čas najviac do 16.07.2022. Rozsudkom zo dňa 21.07.2022, č. k. 8Sa/59/2022-36 Krajský súd v Bratislave rozhodol, že toto rozhodnutie je nezákonné.

14. Rozhodnutím zo dňa 15.07.2022, č. p. PPZ-HCP-BA11-16-050/2022-AV, Oddelenie cudzineckej polície PZ Nitra predĺžilo lehotu zaistenia žalobcu na nevyhnutne potrebný čas najviac do 16.08.2022. Rozsudkom zo dňa 03.08.2022, č. k. 8Sa/64/2022-26 Krajský súd v Bratislave toto rozhodnutie zrušil a v časti o nariadenie bezodkladného prepustenia žalobcu konanie zastavil.

15. Podľa Hlásenia o vykonaní eskorty a vyhostenia zo dňa 21.7.2022 bola vykonaná eskorta žalobcu. Vyhostenie žalobcu sa uskutočnilo dňa 21.07.2022 odletom z Bratislavy v čase o 08.00 hod. a s priletom na letisko F. H. I. v čase 09.30 hod., následne presunom policajnej eskorty v sprievode Pohraničnej stráže Poľskej republiky na poľsko – ruský hraničný priechod Bezledy, kde bol odovzdaný príslušným policajným autoritám Ruskej federácie v čase o 12.00 hod.

16. Dňa 19.09.2022 bola právnenému zástupcovi žalobcu daná možnosť oboznámiť sa s časťou utajovanej písomnosti týkajúcej sa administratívneho vyhostenia žalobcu. Listom zo dňa 20.09.2022 bol právny zástupca žalobcu vyzvaný, aby sa vyjadril k podkladom pred vydaním rozhodnutia. Právny zástupca žalobcu oznámil, že veľká časť obsahu dokumentu bola upravená tak, že bola prekrytá čiernou farbou, preto sa nemal možnosť oboznámiť s utajovanou informáciou v plnom znení. Sprístupnená časť informácie neobsahovala žiadne konkrétne údaje, skutočnosti, mená, udalosti ani k tomu sa viažuce časové údaje, ktoré by preukazovali angažovanie žalobcu na akejkoľvek nelegálnej činnosti. Táto neurčitá informácia navyše nebola podložená žiadnym dôkazom, ktorý by umožnil potvrdiť jej pravdivosť. Žalobca bol deportovaný mimo územia SR skôr, ako mal jeho právny zástupca možnosť oboznámiť sa s fragmentom utajovanej informácie a na tom základe absolvovať poradu s klientom. Ku klientovi nemá žiaden prístup. Správny orgán tak svojím postupom zabránil účastníkovi konania a jeho právnenému zástupcovi uplatnenie základných procesných práv a vylúčil akúkoľvek možnosť jeho kvalifikovanej a efektívnej obrany. Navrhol vykonať dôkaz výsluchom žalobcu.

17. Žalovaný rozhodnutím č. p.: PPZ-HCP-BA2-2022/043933-011 zo dňa 06.12.2022 zamietol odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu zo dňa 18.05.2022, č. PPZ-HCP-BA11-16-013/2022-AV a napadnuté rozhodnutie potvrdil vo všetkých jeho zložkách výroku. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný zhrnul priebeh administratívneho konania, odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, obsah odvolania žalobcu, ako aj vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu k podkladom rozhodnutia. Uviedol, že správny orgán v napadnutom rozhodnutí uvedením jednotlivých podkladov, správnu úvahou a aplikovanými zákonnými ustanoveniami k podkladom rozhodnutia, dostatočným spôsobom odôvodnil vydané napadnuté rozhodnutie, čím toto spĺňa obligatórne náležitosti v zmysle ustanovenia § 47 zákona o správnom konaní. Správny orgán v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol všetky podklady, z ktorých vychádzal, ako aj zákonom povolenou správnu úvahou nevybočil z medzi a hľadísk ustanovených zákonom. Podkladom napadnutého rozhodnutia je zistenie file_0.jpg

file_1.wmf

správneho orgánu, že v prípade účastníka konania je dôvodné podozrenie, že ohrozí file_2.jpg

file_3.wmf

bezpečnosť štátu a správny orgán má tak za preukázané získanou informáciou utajovaného file_4.jpg

file_5.wmf

charakteru so stupňom utajenia „Vyhradené“, ktorej pôvodcom je Odbor riadenia kriminálnych analýz Prezídia Policajného zboru. Vzhľadom na skutočnosť, že získaná informácia je utajovaného charakteru, požívajúca ochranu poskytovanú zákonom o ochrane utajovaných skutočností, nie je možné uvedenú informáciu zverejniť. Odvolací orgán zároveň uviedol, že advokát účastníka konania bol s predmetnou písomnosťou riadne oboznámený na základe súhlasu Odboru riadenia kriminálnych analýz Prezídia Policajného zboru a tak sa mohol voči jej obsahu relevantne brániť. Písomnosť obsahovala informácie, na základe ktorých bolo zistené, že účastník konania predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu. Vzhľadom na skutočnosť, že získaná file_6.jpg

file_7.wmf

informácia je utajovaného charakteru požívajúca ochranu poskytovanú zákonom o ochrane utajovaných skutočností, nie je možné uvedenú informáciu zverejniť. Nie je v kompetencii správneho orgánu ani odvolacieho orgánu zasahovať do činnosti Odboru riadenia kriminálnych analýz Prezídia Policajného zboru, spôsobu získania spravodajských informácií, taktiež správny ani odvolací orgán nemá dôvod spochybňovať relevantnosť a pravdivosť týchto informácií získaných k účastníkovi konania a v prípade, ak účastník konania predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu, je plne kompetentným orgánom na vydanie takého stanoviska, na základe ktorého má správny aj odvolací orgán bez pochyb za preukázané, že je dôvod na postup podľa ustanovenia § 82 ods. 2 písm. a) zákona o pobyte cudzincov. Správny orgán koná v zmysle zákonných ustanovení zákona o pobyte cudzincov, ako aj zákona o správnom konaní a nemôže podľa ľubovôle takéto vyjadrenie file_8.jpg

file_9.wmf

ignorovať. Odvolací orgán uvádza, že správny orgán v odôvodnení napadnutého rozhodnutia file_10.jpg

file_11.wmf

uviedol podklady, z ktorých vychádzal, ako aj zákonom povolenou správnu úvahou file_12.jpg

file_13.wmf

nevybočil z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. file_14.jpg

file_15.wmf

Splnomocnený zástupca v odvolaní navrhol vykonať nový dôkaz a to výsluch účastníka konania. Uvedené odvolací orgán považoval za irelevantné, nakoľko účastník konania sa nenachádza na území Slovenskej republiky z dôvodu jeho administratívneho vyhodenia na územie Ruskej federácie a taktiež odvolací orgán poukázal na skutočnosť, že účastníkovi konania bol uložený zákaz vstupu na územie Slovenskej republiky a na územie všetkých členských štátov na dobu 10 rokov. Účastníkovi konania bola daná možnosť vyjadriť sa dňa 18.05.2022 pred vydaním rozhodnutia správneho orgánu. Splnomocnený zástupca bol s utajovanou písomnosťou oboznámený v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie. file_16.jpg

file_17.wmf

Odvolací orgán uviedol, že posudzoval administratívne vyhodenie účastníka konania aj v súlade s čl. 8 Dohovoru. Štát zasiahol do tohto práva účastníka konania v súlade so zákonom o pobyte cudzincov, podľa § 82 ods. 2 písm. a). Zásah do práva na rešpektovanie rodinného a súkromného života účastníka konania je odôvodnený a je v súlade s čl. 8 ods. 2 Dohovoru. Dôsledky administratívneho vyhodenia účastníka konania, na základe písomnosti Odboru riadenia kriminálnych analýz Prezídia Policajného zboru nie sú neprimerané k dôvodu administratívneho vyhodenia, nakoľko bezpečnosť štátu predstavuje vyšší záujem ako súkromný a rodinný život účastníka konania. V danom prípade ide o bezpečnostný záujem Slovenskej republiky. Nevyhnutnosť zásahu do výkonu práva účastníka konania garantovaného článkom 8 ods. 1 Dohovoru je možné zdôvodniť potrebou ochrany file_18.jpg

file_19.wmf

bezpečnosti štátu, verejnej bezpečnosti, ako aj predchádzaniu zločinnosti, a to pred ohrozením zo strany účastníka konania. Odôvodnenie ohrozenia bezpečnosti štátu a nevyhnutnosti zásahu do práv účastníka konania je determinované aj na základe informácií, ktoré sú obsiahnuté v utajovanej písomnosti, s ktorou sa správny orgán, ako aj odvolací orgán oboznámil. Článok 8 dohovoru negarantuje právo na rodinný život v konkrétnej krajine, ale len právo na skutočný rodinný život ako taký. Vzhľadom na uvedené odvolací orgán zastával názor, že bol splnený všeobecný záujem - bezpečnostný. Na druhostupňové konanie v súvislosti s ustanovením § 59 zákona o správnom konaní sa vzťahujú ustanovenia tretej časti správneho poriadku, a to § 18 až 52 citovaného zákona. Táto skutočnosť je odôvodnená najmä tým, že konanie na prvom a druhom stupni tvorí jeden celok. Vzhľadom na skutočnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 59 zákona o správnom konaní, že v odvolacom konaní sa uplatňuje tzv. apelačný princíp, môže účastník konania uvádzať nové skutočnosti a dôkazy už priamo v odvolaní. Môže tak urobiť aj neskôr, a to buď na orgáne, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, alebo až v štádiu konania na odvolacom orgáne. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že účastník konania môže v priebehu celého odvolacieho konania uvádzať nové skutočnosti a dôkazy. Odvolací orgán na ich základe môže konanie buď doplniť, alebo zistené nedostatky odstrániť. Na základe predložených dokladov a zo zistených skutočností je potrebné v danom prípade uplatniť ustanovenie § 82 ods. 2 písm. a) zákona o pobyte cudzincov, nakoľko bola naplnená skutková podstata odôvodňujúca administratívne vyhodenie účastníka konania z územia Slovenskej republiky podľa vyššie uvádzaného ustanovenia. Splnomocnený

zástupca v podanom odvolaní neuviedol podstatné skutočnosti, ktoré by mali akýkoľvek vplyv na zmenu rozhodnutia správneho orgánu.file_20.jpg

file_21.wmf

Žalovaný v odôvodnení rozhodnutia tiež poukázal na rozsudok KS BA sp. zn. 2S/200/2021 zo dňa 20.04.2022.

IV.

Konanie na správnom súde

18. Pôvodne bola žaloba podaná na Krajský súd v Bratislave. Na základe zák. č. 151/2022 Z. z. bol s účinnosťou od 1.6.2023 zriadený Správny súd v Bratislave, na ktorý prešiel výkon súdnictva z Krajského súdu v Bratislave vo všetkých veciach, v ktorých je daná právomoc správnych súdov, vrátane prejednávanej veci. Správny súd v Bratislave ako vecne a miestne príslušný (§ 10 a § 13 ods. 3 zák. č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj „SSP“), preskúmal vec, v rámci súdneho prieskumu sa oboznámil s podaniami účastníkov konania, obsahom pripojeného administratívneho spisu, najmä z toho pohľadu, či sa správny orgán vysporiadal so zásadnými námietkami uvedenými žalobcom počas konania a z takto vymedzeného rozsahu posúdil správnosť a zákonnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu a dospel k záveru, že žalobné námietky uvádzané v správnej žalobe sú dôvodné, a spochybňujúce vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia, pretože rozhodnutie správneho orgánu nie je v súlade s platnými právnymi predpismi, viažucimi sa k preskúmvanej veci a preto rozhodnutie žalovaného podľa ustanovenia § 241 SSP zrušil. Vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 26.07.2023, na ktoré sa žalovaný nedostavil, hoci bol riadne predvolaný, svoju neúčast' neospravedlnil. Preto súd vec prejednal v jeho neprítomnosti v súlade s ustanovením § 114 SSP.

19. Podľa § 6 ods. 1, 2 písm. d) SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmvajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia.

20. Podľa § 27 ods. 2 SSP pri rozhodnutí, opatrení alebo inom zásahu, ktoré orgán verejnej správy vydal alebo vykonal na základe zákonom povolenej správnej úvahy, správny súd preskúmvava iba, či také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah nevybočili z medzí a hľadísk ustanovených zákonom; tým nie sú dotknuté ustanovenia § 192, 198 a § 230 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. a).

21. Podľa § 27 ods. 3 SSP správny súd neposudzuje účelnosť, hospodárnosť a vhodnosť rozhodnutia orgánu verejnej správy, opatrenia orgánu verejnej správy alebo iného zásahu orgánu verejnej správy; tým nie sú dotknuté ustanovenia § 192, 198 a § 230 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. a).

22. Podľa § 134 ods. 2 písm. e) SSP správny súd nie je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak ide o veci podľa § 6 ods. 2 písm. d).

23. Podľa § 191ods. 1 SSP správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak

a) bolo vydané na základe neúčinného právneho predpisu,

b) ho vydal orgán, ktorý na to nebol zo zákona oprávnený,

c) vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci,

d) je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov,

e) zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci,

f) skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu,

g) došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej.

24. Podľa § 191 ods. 3 písm. a) SSP ak správny súd zrušuje napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie žalovaného, v závislosti od okolností môže na návrh žalobcu súčasne zrušiť aj rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy nižšieho stupňa, ktoré mu predchádzalo.

25. Podľa § 206 ods. 3, 4, 6 SSP správny súd posudzuje správnu žalobu neformálne a nie je pri svojom rozhodovaní viazaný žalobnými bodmi. Pre správny súd je rozhodujúci stav veci v čase vyhlásenia alebo v čase vydania jeho rozhodnutia. Ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie o správnej žalobe vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

26. Podľa § 231 SSP žalobca sa môže správnu žalobou domáhať preskúmania rozhodnutia alebo opatrenia týkajúceho sa administratívneho vyhostenia vydaného podľa osobitného predpisu.

27. Podľa § 241 SSP ak správny súd po preskúmaní zistí dôvodnosť správnej žaloby, rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie žalovaného. Vo výroku uvedie označenie žalovaného, číslo a deň zrušeného rozhodnutia alebo opatrenia, meno a priezvisko žalobcu, číslo jeho cestovného pasu alebo iného dokladu totožnosti.

28. Podľa čl. 48 ods. 2 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

29. Podľa § 3 ods. 1, 2 a 5 zák. č. 71/1967 Z. z. (ďalej aj „Správny poriadok“ alebo „SP“) správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

30. Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

31. Podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

32. Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

33. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

34. Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.

35. Podľa § 2 ods. 1 písm. l) zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon o pobyte cudzincov“), na účely tohto zákona sa rozumie ohrozením bezpečnosti štátu konanie osoby, ktorým ohrozuje demokratický poriadok, zvrchovanosť, územnú celistvosť alebo nedotknuteľnosť hraníc štátu, alebo konanie osoby, ktorým porušuje základné práva a slobody, ktorými sú chránené životy a zdravie osôb, majetok a životné prostredie.

36. Podľa § 2 ods. 1 písm. m) zákona o pobyte cudzincov na účely tohto zákona sa rozumie ohrozením verejného poriadku porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného zákonom týkajúceho sa základných ľudských práv a slobôd, ochrany maloletých a iných zraniteľných osôb alebo opakované porušovanie záujmu chráneného zákonom týkajúceho sa riadneho výkonu verejnej správy, životného prostredia, verejného poriadku alebo občianskeho spolunažívania.

37. Podľa § 77 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov administratívne vyhostenie je rozhodnutie policajného útvaru o tom, že cudzinec nemá alebo stratil oprávnenie zdržiavať sa na území Slovenskej republiky a je povinný opustiť územie Slovenskej republiky, s možnosťou určenia lehoty na jeho vycestovanie do krajiny pôvodu, krajiny tranzitu, ktorejkoľvek tretej krajiny, do ktorej sa štátny príslušník tretej krajiny dobrovoľne rozhodne vrátiť a ktorá ho prijme, alebo na územie členského štátu, v ktorom má udelené právo na pobyt alebo poskytnutú medzinárodnú ochranu. V rozhodnutí o administratívnom vyhostení sa uvedie aj krajina, do ktorej je cudzinec vyhostený, ak je možné takúto krajinu určiť. V rozhodnutí o administratívnom vyhostení policajný útvar môže uložiť zákaz vstupu na územie Slovenskej republiky a na územie všetkých členských štátov. Policajný útvar, v rozhodnutí o administratívnom vyhostení, uloží zákaz vstupu na územie Slovenskej republiky a na územie všetkých členských štátov, ak v rozhodnutí o administratívnom vyhostení neurčí lehotu na vycestovanie podľa § 83 ods. 2.

38. Podľa § 82 ods. 2 písm. a) zákona o pobyte cudzincov policajný útvar môže administratívne vyhostiť štátneho príslušníka tretej krajiny, ak predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok.

39. Podľa § 120 ods. 7 zákona o pobyte cudzincov pred vydaním rozhodnutia o administratívnom vyhostení alebo rozhodnutia o zaistení policajný útvar umožní cudzincovi a zvolenému zástupcovi, ak je prítomný, aby sa vyjadril k jeho podkladu a k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhol jeho doplnenie; na tento účel policajný útvar upovedomí zvoleného zástupcu o tejto možnosti.

40. Podľa § 3 ods. 6 zák. č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností stupňom utajenia Vyhradené sa označuje utajovaná skutočnosť vtedy, ak by neoprávnená manipulácia s ňou mohla zapríčiniť poškodenie právom chránených záujmov právnickej osoby alebo fyzickej osoby, ktoré by mohlo byť nevýhodné pre záujmy Slovenskej republiky.

41. V správnej žalobe žalobca žiadal zrušiť napadnuté rozhodnutie žalovaného, ktorým tento zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie orgánu verejnej správy nižšieho stupňa o administratívnom vyhostení žalobcu, ktoré rovnako žalobca navrhol zrušiť. Rozhodnutím zo dňa 18.05.2022, č. PPZ-HCP-BA11-16-013/2022-AV Oddelenie cudzineckej polície PZ Nitra rozhodlo podľa § 82 ods. 2 písm. a) zákona o pobyte cudzincov o administratívnom vyhostení žalobcu z územia SR na územie Ruskej federatívnej republiky. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že orgán verejnej správy, ktorý rozhodoval v 1. stupni mal dostatočne preukázané, že účastník konania svojím konaním naplnil skutkovú podstatu ustanovenia podľa § 82 ods. 2 písm. a) zákona o pobyte cudzincov tým, že predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok, čoho dôkazom je úradný záznam o oboznámení sa s utajovanou písomnosťou, ktorý je evidovaný pod č. PPZ-HCP-BA11-16/2022-AV zo dňa 13.05.2022. Podľa predmetného Úradného záznamu zo dňa 13.05.2022, nachádzajúceho sa v administratívnom spise, sa dňa 13.05.2022 riaditeľ Oddelenia cudzineckej polície PZ Nitra oboznámil s utajovanou písomnosťou stupňa utajenia „vyhradené“, ktorej pôvodcom je Odbor riadenia kriminálnych analýz Prezídia PZ, evidovanou pod č. PPZ-RKA-2022/143-004-V zo dňa 05.05.2022 k žalobcovi, uloženou na Úrade hraničnej a cudzineckej polície Prezídia PZ. Z uvedenej písomnosti vyplýva, že v prípade žalobcu odporúča postup podľa ust. § 82 ods. 2 písm. a) zák. č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov, nakoľko predstavuje bezpečnostné riziko pre Slovenskú republiku. Podľa § 82 ods. 2 písm. a) zákona o pobyte cudzincov policajný útvar môže administratívne vyhostiť štátneho príslušníka tretej krajiny, ak predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok. Ust. § 82 ods. 2 na rozdiel od ust. § 82 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov dáva teda policajnému útvaru možnosť, a nie povinnosť, administratívne vyhostiť štátneho príslušníka tretej krajiny, ak sú dané tam uvedené dôvody. Teda aj v prípade, ak cudzinec predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok, policajný útvar v zásade nemusí pristúpiť k jeho administratívne vyhosteniu. Je teda zrejmé, že tu je vytvorený priestor pre správnu úvahu orgánu verejnej správy. Podľa § 27 ods. 2 SSP pri rozhodnutí, ktoré orgán verejnej správy vydal na základe zákonom povolenej správnej úvahy, správny súd preskúmava iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Správny súd teda nie je oprávnený posudzovať, či orgán verejnej správy aplikoval svoju diskrečnú právomoc vhodným spôsobom, ale predmet prieskumu sa bude vzťahovať na to, či preskúmané rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Použitie správnej úvahy však nemôže byť nikdy arbitrárne, a preto musí byť náležite odôvodnené a súčasne byť v súlade so zásadami logického myslenia. Po oboznámení sa s odôvodnením rozhodnutia Oddelenia cudzineckej polície PZ Nitra zo dňa 18.05.2022 súd musí konštatovať, že orgán verejnej správy správnu úvahu, prečo v danom konkrétnom prípade aplikoval ust. § 82 ods. 2 písm. a) zákona o pobyte cudzincov neodôvodnil ničím iným, ako existenciou utajovanej písomnosti, z ktorej má vyplývať, že žalobca predstavuje bezpečnostné riziko pre Slovenskú republiku. To by mohol byť (formulácia „predstavuje bezpečnostné riziko pre Slovenskú republiku“ úplne nezodpovedá ust. § 82 ods. 2 písm. a) zák. č. 404/2011 Z. z. „predstavuje vážnu hrozbu pre

bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok“ – toto mal tiež orgán verejnej správy vo svojom rozhodnutí vysvetliť) zákonný dôvod, pre ktorý policajný útvar môže, ale nemusí, rozhodnúť o administratívnom vyhostení cudzinca a práve úvaha orgánu verejnej správy, prečo teda pristúpil v danom konkrétnom prípade k administratívnomu vyhosteniu, v rozhodnutí absentuje. Absencia odôvodnenia orgánu verejnej správy, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, potom znemožňuje súdu preskúmať, či rozhodnutie vydané na základe zákonom povolenej správnej úvahy, nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom.

42. Jediným podkladom pre rozhodnutie o administratívnom vyhostení žalobcu bola existencia utajovanej písomnosti so stupňom utajenia „vyhradené“, z ktorej má vyplývať, že žalobca predstavuje bezpečnostné riziko pre Slovenskú republiku. Podľa § 3 ods. 6 zák. č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností stupňom utajenia Vyhradené sa označuje utajovaná skutočnosť vtedy, ak by neoprávnená manipulácia s ňou mohla zapríčiniť poškodenie právom chránených záujmov právnickej osoby alebo fyzickej osoby, ktoré by mohlo byť nevýhodné pre záujmy Slovenskej republiky. Nie je teda zrejmé, ako sa dá z takejto informácie vyvodiť, že žalobca predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu. Súd si je vedomý, že orgány verejnej správy sú povinné pri nakladaní s utajovanými skutočnosťami postupovať podľa zák. č. 215/2004 Z. z., čo do istej miery limituje ich možnosť odôvodniť rozhodnutie, pokiaľ jeho podkladom je utajovaná skutočnosť, v žiadnom prípade to však ale nemôže byť dôvodom na rezignáciu na riadne odôvodnenie správnej úvahy tak, aby odôvodnenia rozhodnutia spĺňalo náležitosti podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku. Orgán verejnej správy sa v odôvodnení rozhodnutia nevyporiadal ani s otázkou, ktorý z definičných znakov ohrozenia bezpečnosti štátu (§ 2 ods. 1 písm. l) zákona č. 404/2011 Z. z.) žalobca svojím konaním naplňuje, teda, či svojím konaním vážne ohrozuje demokratický poriadok, zvrchovanosť, územnú celistvosť alebo nedotknuteľnosť hraníc štátu, alebo porušuje základné práva a slobody, ktorými sú chránené životy a zdravie osôb, majetok a životné prostredie, a to aj v nadväznosti na vyššie citovanú definíciu utajovanej skutočnosti so stupňom utajenia „vyhradené“.

43. Tento nedostatok rozhodnutia orgánu verejnej správy, ktorý rozhodoval v 1. stupni neodstránil ani žalovaný v odvolacom konaní, ktorý v rozhodnutí o odvolaní skonštatoval, že správny orgán napadnuté rozhodnutie dostatočným spôsobom odôvodnil a toto odôvodnenie spĺňa náležitosti podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku. K dôvodom administratívneho vyhostenia uviedol žalovaný iba to, že nie je v kompetencii správneho orgánu ani odvolacieho orgánu zasahovať do činnosti Odboru riadenia kriminálnych analýz Prezídia Policajného zboru, spôsobu získania spravodajských informácií, taktiež správny ani odvolací orgán nemá dôvod spochybňovať relevantnosť a pravdivosť týchto informácií získaných k účastníkovi konania a v prípade, ak účastník konania predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu, je plne kompetentným orgánom na vydanie takého stanoviska, na základe ktorého má aj odvolací orgán bez pochyb za preukázané, že je dôvod na postup podľa ustanovenia § 82 ods. 2 písm. a) zákona o pobyte cudzincov. Opäť ani odôvodnenie rozhodnutia žalovaného o odvolaní neobsahuje žiadnu úvahu, prečo bolo nevyhnutné žalobcu administratívne vyhostiť, keď zákon upravuje iba možnosť takéhoto rozhodnutia. V tejto súvislosti súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku Najvyššieho správneho súdu SR zo dňa 22.07.2022, sp. zn. 1Sak/12/2022, v ktorom uviedol, že mal zo súdneho a administratívneho spisu preukázanú čitateľnú a prehľadnú cudzineckú históriu žalobcu, ktorý sa na území SR dlhoročne zdržiava legálne, zo spisu nevyplýva, že by mal žalobca akékoľvek problémy so zákonom a záväzkami voči SR (daňové, colné povinnosti atď.), či s plnením povinnosti na úseku pobytu cudzinca. Na území SR je riadne pracovne, podnikateľsky aj spoločensky integrovaný, preto kasačnému súdu nie je zrejmé, ako by mal na území SR ohrozovať bezpečnosť, ak sa tu doteraz dlhodobo a bezproblémovo zdržiaval po dobu 30 rokov. Túto úvahu je sťažovateľ povinný v odôvodnení rozhodnutia o zaistení riadne odôvodniť. Je síce pravdou, že toto rozhodnutie bolo vydané v konaní o zaistení žalobcu, avšak súd je toho názoru, že o to skôr sa mal orgán verejnej správy rozhodujúci o administratívnom vyhostení žalobcu z dôvodu, že predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu, vo svojom rozhodnutí s týmito otázkami vyporiadať v rámci odôvodnenia správnej úvahy. Toto rozhodnutie NSS SR pritom bolo súčasťou administratívneho spisu v čase, keď žalovaný rozhodoval o odvolaní.

44. Vzhľadom na vyššie uvedené nedostatky, je potrebné skonštatovať, že tak rozhodnutie žalovaného o odvolaní, ako aj rozhodnutie orgánu verejnej správy nižšieho stupňa, ktoré mu predchádzalo, sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a najmä nedostatok dôvodov (§ 191 ods. 1 písm. d) SSP).

45. Ďalším nedostatkom napadnutých rozhodnutí je skutočnosť, že žalobcovi nebola daná možnosť, pred vydaním rozhodnutia o administratívnom vyhostení, oboznámiť sa s podkladom rozhodnutia a vyjadriť sa k nemu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie. Bolo tým porušené jeho právo podľa čl. 48 ods. 2 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky. Je síce pravdou, že žalovaný sa snažil tento nedostatok v odvolacom konaní napraviť, keď umožnil právnenému zástupcovi oboznámiť sa aspoň s časťou utajovanej písomnosti a následne sa k nej aj vyjadriť. Avšak súd mal za to,

že vzhľadom na to, že v tom čase už bolo zrealizované vyhostenie žalobcu, pričom podľa tvrdenia právneho zástupcu žalobcu (ktoré žalovaný nespochybnil), tento nevedel, kde sa žalobca nachádza a nevedel sa s ním spojiť, išlo zo strany žalovaného iba o snahu formálne si splniť povinnosť v zmysle Správneho poriadku resp. § 120 ods. 7 zákona o pobyte cudzincov, avšak bez reálnej možnosti žalobcu vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia a zabezpečiť si tak účinnú (efektívnu) ochranu jeho individuálnych záujmov za najlepších možných podmienok. Zákom daná možnosť advokáta na základe súhlasu vedúceho, do ktorého pôsobnosti utajovaná skutočnosť patrí, jednorazovo oboznámiť sa s utajovanou skutočnosťou v rozsahu určenom týmto vedúcim, podľa súdu nepredstavuje bez ďalšieho dostatočnú procesnú záruku efektívneho uplatňovania a ochrany základných procesných práv dotknutých osôb. Tu súd opäť poukazuje na to, čo bolo v uvedené v rozsudku NSS SR zo dňa 22.07.2022, sp. zn. 1Sak/12/2022: „Aj keď právo na prístup k podkladom v spise nie je právom absolútnym a v správnom ako aj súdnom konaní môžu existovať protichodné záujmy, ktoré je potrebné vyvažovať (ochrana národnej bezpečnosti) k právam cudzinca, obmedzenia možnosti procesnej ochrany cudzinca však nesmú zasiahnuť do samotnej podstaty práv chránených v článku 1 Protokolu č. 7 k Dohovoru. Ak teda dôjde k obmedzeniam, cudzincovi musí byť daná účinná možnosť predložiť dôvody proti správne rozhodnutiu, resp. musí byť chránený pred svojvôľou. Iba obmedzenia, ktoré budú riadne odôvodnené a dostatočne kompenzované, môžu obstať (E. a E. proti Rumunsku, §§ 130 - 133; porov. tiež nadväzujúcu judikatúru, napr. rozsudok ESĽP z 09.03.2021, Hassine proti Rumunsku, sťažnosť č. 36328/13). Hoci podľa okolností môže byť cudzincovi odoprené právo na prístup k utajeným materiálom, neznamená to, že mu správny orgán neoznámí vôbec nič. Správne orgány musia informovať cudzincov aspoň o podstate vznesených obvinení („substance of the accusations“, „la substance des reproches“, pozri E. a E. proti Rumunsku, § 151, porov. § 153 tamtiež). Rovnako judikatúra Súdneho dvora Európskej únie (rozsudok veľkej komory SDEÚ zo 4. 6. 2013, ZZ, C-300/11) vyžaduje, aby cudzinec bol oboznámený aspoň s podstatou dôvodov (angl. „the essence of the grounds“, franc. „la substance des motifs“), na základe ktorých štát voči cudzincovi vykonal nejaké opatrenia, ako je napr. ukončenie pobytového titulu alebo odopretie vstupu“.

46. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd dospel k záveru, že obe napadnuté rozhodnutia trpia vadou spočívajúcou v tom, že došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej (§ 191 ods. 1 písm. g) SSP).

47. Vzhľadom k uvedenému, s poukazom na dôvodnosť správnej žaloby, správny súd napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa ustanovenia § 241 SSP zrušil z dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. d) a g) SSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň súd v súlade s § 191 ods. 3 písm. a) SSP zrušil aj rozhodnutie orgánu verejnej správy nižšieho stupňa, ktoré mu predchádzalo, nakoľko trpí rovnakými vadami. Aj keď súd zrušil aj rozhodnutie orgánu verejnej správy nižšieho stupňa, vec vrátil žalovanému (ktorý môže následne postúpiť vec orgánu verejnej správy nižšieho stupňa), nakoľko orgán verejnej správy nižšieho stupňa nebol účastníkom správneho súdneho konania.

48. Pokiaľ žalobca navrhol v konaní vypočuť ako svedkov dcéru a manželku žalobcu, súd tento dôkaz nevykonal, jednak z dôvodu, že žalobca neuviedol, na preukázanie akej skutočnosti by mal byť tento dôkaz vykonaný, jednak z dôvodu, že vykonanie tohto dôkazu nebolo potrebné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Žalobcu súd nevypočul, nakoľko tento sa na pojednávanie nariadené na prejednanie veci nedostavil zo zdravotných dôvodov.

49. V ďalšom konaní bude úlohou orgánu verejnej správy postupovať dôsledne podľa § 120 ods. 7 zákona o pobyte cudzincov a poskytnúť žalobcovi reálnu možnosť, aby sa vyjadril k podkladu rozhodnutia a k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhol jeho doplnenie. V prípade, že aj po vyjadrení žalobcu, dospeje orgán verejnej správy k záveru, že je daný dôvod na vyhostenie žalobcu, opätovne rozhodne a nové rozhodnutie vo veci v súlade s požiadavkami kladenými ustanovením § 47 ods. 3 Správneho poriadku náležite odôvodní vo vyššie naznačenom smere (viď ods. 41. až 43. odôvodnenia rozsudku).

50. O náhrade trov konania rozhodol správny súd podľa ustanovenia § 167 ods. 1 SSP a žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný v celom rozsahu, priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Doručený rozsudok je právoplatný (§ 145 ods. 1 SSP).

Kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie správneho súdu (§ 438 ods. 1 SSP). Kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia správneho súdu (§ 443 ods. 1 SSP). Kasačná sťažnosť sa podáva na správnom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je zachovaná, ak počas nej bola kasačná sťažnosť podaná na kasačnom súde (§ 444 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania (ktorému správne súdu je určená, kto ju robí, ktorej veci sa týka a čo ňou sleduje, podpis) uviesť a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd, f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo j) podanie bolo nezákonne odmietnuté. Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 SSP).

Kasačná sťažnosť nie je prípustná, ak sa opiera o iné dôvody, ako sú uvedené v § 440, ak sa opiera o dôvody, ktoré sťažovateľ neuplatnil v konaní pred správnym súdom, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, hoci tak urobiť mohol, ak smeruje len proti dôvodom rozhodnutia správneho súdu (§ 439 ods. 3 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom.

Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d), ak je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 SSP).